

Jørgen flittigt skriver,
- sikke dog en iver -
navnene på dem, der møder talrigt op.
Gaver overrækkes,
minerne fortrækkes,
når man synes gaven er det rene flop.
Inge står og rimer
i tre-fire timer,
mens hun byder gæsterne på Gammel Dansk;
det er ganske givet,
at det ud er sivet,
at vi er de allerbedste her til lands.
En-to-tre! Bare ud og svans.
Nu skal alle glade folk til gilde.
Kom til Køge og dans folkedans,
den fryd kan nemlig aldrig bli' for silde.

Alle her til stede
dele skal vor glæde
over, at foreningen er voksen nu.
Femti år er gået,
siden der blev sået
et beskedent frø i krigens mørke gru.
Op og ned i tiden
er det gået siden,
mange hundred' kan med rette sige tak
for de glade minder,
der i hu os rinder,
når vi dykker ned i glemslens ødemark.
En-to-tre! Bare ud og svans.
Nu skal alle glade folk til gilde.
Kom til Køge og dans folkedans,
den fryd kan nemlig aldrig bli' for silde.